ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΈΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-238

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
[Στοά Πεσμαζόγλου]

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου υ. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Άν. ἡλίου 5.08'—Δύσις 7.48'
Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 34.3, ἐλαχ. 21.2
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι Βόρειοι ἀσθεν. Θάλασσα ὀλίγ. τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761.1.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἐνῶ αὔριον θὰ συνέλθῃ εἰς τὸ νέον κοινοβουλευτικὸν μέγαρον ἡ Ε΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Συνέλευσις διὰ νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν — ὅπως λέγομεν μὲ ἀρκετὰ μεγαλοπρεπῆ φρασεολογίαν — τὸ ἴδιον αὐτὸ μέγαρον παρουσιάζει τὴν ζωντανὴν εἰκόνα μιᾶς ἀκαταστασίας, μιᾶς ἐπιπολαιότητος, μιᾶς ἀμελείας, μιᾶς «εἰσβολῆς ἀλλοφύλων», ἡ ὁποία εἶνε κατ' ἔξοχὴν χαρακτηριστικὴ μιᾶς πνευματικῆς ἀναρχίας, καταστάσεως, δηλαδή, πᾶν ἄλλο ἢ συνιστώσης τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν τακτοποίησιν καὶ τὴν ἀνασύνταξιν μιᾶς Πολιτείας.

Δὲν εἶνε καθόλου τυχαῖον τὸ ὅτι δὲν στενοχωρεῖται καμμία «ἁρμόδιος» δι' αὐτὴν τὴν ἀταξίαν, τὴν ἀκαταστασίαν, τὴν ἀναρχίαν. Ἀκριβῶς διότι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἁρμόδιος διὰ νὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὰς θλιβερὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις, ἠμποροῦν νὰ ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ φαινόμενα. Πρόκειται διὰ τὴν ἐπαίσχυντον κακομεταχείρισιν ἑνὸς κτιρίου, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον διεδραματίσθησαν σημαντικώτατα γεγονότα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας κατὰ τὴν ἑκατονταετῆ ὑπόστασίν μας ὡς Κράτους ἐλευθέρου. Διότι τὰ παλαιὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα ἔχουν τὴν ἱστορίαν των καὶ ὡς κτίριον ἀκόμη. Ἐκεῖ μέσα συνεκεντροῦντο, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος οἱ Ἀγωνισταὶ μὲ τὴν ἐθνικὴν στολήν καὶ τὴν πλατύστομον εἰλικρίνειαν καὶ ἀφέλειαν, ποὺ δὲν ἐγνώριζεν αὐλικὰς συμβατικότητας καὶ τὸ ἄνθος τῶν Ἑλληνίδων δεσποινῶν τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης ἐποχῆς. Ἐκεῖ μέσα διεδραματίσθησαν γεγονότα ἱστορικὰ καὶ ὅταν ὁ Ὄθων ἐξεβιάσθη νὰ παραχωρήσῃ Σύνταγμα εἰς τὸν λαόν του καὶ ὅταν, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ἀνθίστατο ἀξιοπρεπῶς ἐναντίον τῆς σκαιᾶς βίας τῆς «κατοχῆς». Ἐκεῖ μέσα ἐβλάστησεν ἡ δευτέρα ἑλληνικὴ δυναστεία καὶ ἔζησεν, ἐπὶ μίαν πεντηκονταετίαν ἡ ἱστορία μιᾶς νεωτέρας περιόδου τῆς κρατικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀνελίξεως.

Ὅταν ἡ ἀνέλιξις αὐτὴ ἔκαμεν ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν πλέον ἔνοικοι εἰς τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα, τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ καὶ μνημειῶδες οἰκοδόμημα, ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη εὑρίσκετο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος μὲ κίνδυνον νὰ ἐρειπιωθῇ ὁριστικῶς, ἀπεφασίσθη τέλος νὰ στεγάσῃ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας — τὰ Νομοθετικὰ Σώματα. Σκέψις ὀρθή, ὅπως ὀρθὸν ἐπίσης ἦτο νὰ στεγασθῇ ἐκεῖ καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας — ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους κρατικοὺς ὀργανισμούς. Διὰ τὴν διασκευὴν τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων εἰς μέγαρον κοινοβουλευτικὸν, ἐδαπανήθησαν δύο ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσε — ποῖος ἄλλος; — ὁ ἑλληνικὸς λαός. Τὸ κτίριον διερρυθμίσθη διὰ ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν νέον προορισμόν του. Προσετέθησαν νέα προπύλαια κατὰ τὴν βορεινὴν του πλευράν, κατεσκευάσθησαν εὐπρεπεῖς καὶ εὐρύχωροι αἴθουσαι συνεδριάσεων διὰ δύο νομοθετικὰ Σώματα, κατηρτίσθησαν εἰδικὰ διαμερίσματα διὰ τὰ γραφεῖα καὶ τὰς ὑπηρεσίας των, ἐκτίσθη εἰς τὸ προαύλιόν εἰδικὸν οἴκημα διὰ τὴν φρουράν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερουσία κατηργήθη. Καὶ τοῦτο ὑπῆρξε μία εὐκαιρία διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ ὑπὸ τὴν μᾶλλον βάναυσον καὶ ἀγροϊκον αὐτῆς μορφὴν ἡ νεοελληνικὴ ἀναρχία καὶ προχειρότης καὶ ἀκαταστασία καὶ ἐπιπολαιότης. Ἐπειδὴ ἡ ἀγορανομία συνεδυάσθη — διατί ; — μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγκατεστάθη — διατί; — εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα, χάριν εὐκολίας ἡ Ἀγορανομία ἐγκαθιδρύθη εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς καταργηθείσης Γερουσίας. Γαλαντάδες, μανάβηδες, ψαράδες, εἰσέρχονται μεγαλοπρεπῶς ἀπὸ τὰ μαρμάρινα προπύλαια τοῦ κοινοβουλευτικοῦ μεγάρου, ἀνέρχονται τὰς μνημειώδεις μαρμαρίνους κλιμακας καὶ περιφέρονται διὰ τὰς ὑποθέσεις των καὶ τὰς συνεπείας τῶν παραβάσεών των ἀνὰ τὰ γραφεῖα τῆς Γερουσίας, ὑπερπλήρη χωροφυλάκων πάσης προελεύσεως. Καὶ ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων, μὲ τὴν ἑκ δρυὸς ἐπένδυσιν καὶ ἐπίπλωσίν της, προσφέρει τὰ πολυτελῆ καὶ ἀναπαυτικὰ της ἑδώλια εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἀνάπαυσιν τῶν «ὀργάνων τῆς τάξεως» καὶ οἱ δίσκοι τῶν καφετζήδων περιφέρονται δροσιστικοὶ τῆς ἑτεροκλήτου καὶ ἀκοῦ προσδοκήτου αὐτῆς πελατείας, μὲ τὰς ἀναποτρέπτους ἀκουσίας σπονδὰς εἰς τὰ ἐπιμελῶς καὶ πλουσίως φιλοτεχνημένα δάπεδα, ὅπου σβύνονται, κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον τὰ ἀποτσίγαρα, ἐν μέσῳ τῶν δειγμάτων τῆς ἀτιστεύτου νεοελληνικῆς ἀποχρεμπτικῆς ἱκανότητος.

Καὶ δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τὴν ὁζουσαν ἀκόμη καὶ βαρβαρότητος, κανεὶς ἐπίσημος δὲν ἐνοχλεῖται. Πῶς, ἄλλως τε, νὰ ἐνοχληθῇ, ἀφοῦ εἶνε προφανὲς ὅτι τῇ συγκαταθέσει ἐπισήμου καὶ ὑπευθύνου εἰσέβαλεν εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα ἡ Ἀγορὰ ἐν ἀδελφικῷ ἐναγκαλισμῷ μετὰ τῆς Χωροφυλακῆς; Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς κατὰ βούλησιν ἐγκαθιδρύσεως εἰς τὸ κτίριον, συνέβη καὶ τοῦτο: εὑρέθη ὅτι τὸ κτίριον τοῦ προαυλίου διὰ τὴν φρουρὰν δὲν ἐπαρκεῖ, διότι ἡ φρουρὰ ἐπεξετάθη — διατί; — εἰς ὁλόκληρον ὑπεράριθμον λόχον ἀνεξάρτητον — διατί; — ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν — διατί; — ὁ ὁποῖος ἐστρατωνίσθη, ἁπλούστατα, εἰς τὸ κατώτατον πάτωμα τοῦ παλαιοῦ Ἀνακτόρου, μὲ ὅλας τὰς εὐνοήτους συνεπείας. Δὲν ἀπομένει, παρὰ νὰ ἐγκαθιδρυθοῦν εἰς τὸ προαύλιον παράγκες λεμοναδοπωλῶν καὶ κατασκευαστῶν κοκορετσίου. Κανεὶς ἐπίσημος, κανεὶς «ἁρμόδιος» δὲν θὰ ἐνοχληθῇ διὰ τόσον μικρὰ πράγματα, διότι φαίνεται, ὅτι ὅλ' αὐτὰ εἶνε συμφωνότατα μὲ τὸν πολιτισμὸν τῶν «ἁρμοδίων» καὶ μὲ τὴν φύσιν τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ἡ ἰδία ἐπιδρομὴ σημειοῦται διὰ τὴν ἁρπαγὴν — εἶνε ἡ κυριολεξία — τοῦ κτιρίου τῆς παλαιᾶς Βουλῆς. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἱστορικὸν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ διαφυλαχθῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους, ἐγκαθιδρυομένου ἐκεῖ τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου ἢ ἄλλου τινὸς ὁμοίας φύσεως ἱδρύματος. Καὶ ὅμως τὸ διεκδικοῦν σχολεῖα, ὀργανώσεις, ἐπιχειρήσεις, διότι ἐπικρατεῖ αὐτὴ ἡ ἀγροϊκος ἐπιπολαιότης τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους, ποὺ τοὺς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ διεκδικοῦν.

Θὰ ἐρωτηθῇ ἴσως: Ἀφοῦ κατηργήθη ἡ Γερουσία, τί πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὴν αἴθουσάν της καὶ μὲ τὰ γραφεῖά της; Ἀλλὰ μία αἴθουσα, ὡς ἡ τῆς Γερουσίας, εἶνε πάντοτε χρησιμωτάτη. Εἰς τὰς Ἀθήνας διεξάγονται ἀπὸ τινος διεθνεῖς διασκέψεις καὶ συνέδρια, τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσαν κάλλιστα νὰ φιλοξενοῦνται ἐκεῖ. Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει, τὸ ζήτημα δὲν ἐντοπίζεται εἰς αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν. Ἔγκειται εἰς τὴν ἀχαρακτήριστον ἀδιαφορίαν τῶν «ἁρμοδίων», ἡ ὁποία γεννᾶ εἰς τὸν καθένα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐν κτίριον ὅπως τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα, παρὰ τὴν σύνδεσίν του μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἑδαπανήθησαν ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διὰ τὴν διαρρύθμισίν του, εἶνε περίπου res nullius — ἔρμαιον τοῦ πρώτου τυχόντος ἐπισήμου ἢ μή, ὁ ὁποῖος ὡς μοναδικὸν κριτήριον τῆς συμπεριφορᾶς του ἔχει τὴν ἀτομικὴν ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν του.

Καὶ, ἐπαναλαμβάνομεν, μὲ τοιαῦτα ψηλαφητὰ καὶ πασιφανῆ φαινόμενα ἀναρχίας καὶ «τσαπατσουλιᾶς», εἶνε ἀρκετὰ δύσκολον νὰ πείσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὸ ὑλικὸν ἐκείνων ποὺ ἠμποροῦν νὰ ἀνασυντάξουν καὶ νὰ τακτοποιήσουν πολιτείας, ὅταν μέσα εἰς τὸ κτίριον, ὅπου συνέρχεται αὔριον ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ὑπάρχῃ τόσον ἐκδηλος αὐτὴ ἡ ἀναρχικὴ κατάστασις.

Πτερόεντα

Παγίδες θανάτου

Ἀκόμη ἕνας Ἀθηναῖος χθὲς ἐτελεύτησε μέσα εἰς ἕνα λάκκον ἀσβέστη. Δὲν εἶνε πολλοὶ μῆνες ποὺ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐτελειώθησαν δύο παιδάκια. Εἶνε ὁ λευκὸς θάνατος τῆς Ἀθήνας. "Ολος ὁ κόσμος ποὺ ἀπέκτησε μεταπολεμικῶς χονδρὴν πορτοφόλαν, μεταβάλλει τὰ χιλιάρικά του εἰς σπίτια. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ μία πολυκατοικία χρειάζεται τόπος νὰ λυώσῃ ὁ ἀσβέστης, νὰ σωριαστοῦν τὰ χώματα, νὰ ἀποθηκευθοῦν τὰ οἰκοδομήσιμα ὑλικά, νὰ ἀποθηκευθοῦν οἱ πέτρες, τὰ μαδέρια... Λοιπὸν ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα λύονται στὴν πρωτεύουσά μας κατὰ τὸν ἁπλούστερον τρόπον. Οἱ ἰδιοκτῆται χρησιμοποιοῦν τὰ πεζοδρόμια, τὴν λεωφόρον ποὺ περνᾶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ οἰκόπεδόν των, ὅλον τὸν δημόσιον, τὸν κοινόχρηστον χῶρον ποὺ εὑρέθηκε γύρω στὰ θεμέλιά των. Σκάβουν ἐκεῖ ἕνα βόθρον καὶ λυώνουν τὸν ἀσβέστη τους, κουβαριάζουν τὰ σκύρρα πλάϊ στὶς ράγιες τοῦ τροχιοδρόμου, ἐγείρουν μὲ τὰ χώματά των τύμβους στὴ μέση τοῦ δρόμου καὶ ἀνεβάζουν τὰ μαδέρια στὶς σκαλωσιὲς τοῦ τετάρτου πατώματος σέρνοντάς τα ἀπὸ πάνω μὲ σκοινιά. Τὰ σκοινιὰ καμμιὰ φορὰ λακάρουν, τὰ μαδέρια γλυστροῦν καὶ οἱ εὐτυχεῖς Ἀθηναῖοι ποὺ θὰ ἔχουν τὴν τύχη νὰ περνοδιαβαίνουν ἀπὸ κάτω, τὰ δέχονται κατακέφαλα καὶ ἀποθνήσκουν ἀδιαμαρτυρήτως. Ἔτσι ἔγινε μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐδουάρδου Λῶ, ὅπου ἕνας διαβάτης, δεχθεὶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἕνα δοκάρι οὐρανόπεμπτον, ἐστοίχισε τὰ θεμέλια τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ποὺ ἐγείρει τὸ νέον της κτίριον. Εἶνε, θλέπετε, ἐκείνη ἡ παράδοσις τοῦ γεφυριοῦ τῆς Ἄρτας. Σαρανταπέντε μάστοροι κ' ἑξήντα μαθητάδες κτίζουν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας καὶ περιμένουν τὸ θῦμα των. Τὸ περιτοίχισμα τοῦ Ὀλυμπείου κτίζεται ὡς γνωστὸν καὶ αὐτὸ ἐπάνω σὲ δυὸ παιδικὰ πτώματα, τὰ ὁποῖα κατεπλάκωσεν καταρρεῦσαν τὸ παλαιότερον ξερολίθι τρόχαλον. Καὶ ὁ χθεσινὸς ἀσβεστοθάνατος συμπολίτης πολυκατοικίαν ἐστοίχισε.

Ὁ οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς τῆς Ἀθήνας ἐξακολουθεῖ. Οἱ ἔγγυες πορτοφόλες τίκτουν αἰσίως πολυόροφα. Οἱ δρόμοι εἶνε γεμάτοι ἀπὸ ἀσβεστοπαγίδας. Ἂς συχωρεθοῦμε χριστιανοί καὶ ἂς βγοῦμε περίπατο. Ἐμπρὸς καὶ ὅποιον πάρει ὁ χάρος.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ἐφάμιλλος τοῦ Λῶρενς

Ὁ μυστηριώδης Γρέμπιτς Λίνκολν ζῇ ἀκόμη;

Δὲν γνωρίζει οὔτε αὐτὸς

Κατὰ τὰς ταραχώδεις περιόδους τῶν ἐθνῶν, ἐμφανίζονται περίεργοι ἄνθρωποι μὲ ὄνομα, καταγωγὴν καὶ σταδιοδρομίαν πλήρη μυστηρίου, οἱ ὁποῖοι κάμνουν καταπληκτικὰ πράγματα καὶ μίαν ἡμέραν ἐξαφανίζονται εἰς τὴν σκιὰν ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ εἶχον ἀναπηδήσει. Αἱ ἀγγλικαὶ Ἰνδίαι ἀπετέλεσαν τὸ εὐνοούμενον πεδίον δράσεως τῶν προσωπικοτήτων αὐτῶν. Ἐκπροσωπευτικὸς τύπος τῶν ἀνθρώπων τῆς κατηγορίας αὐτῆς καὶ κορυφὴ συγχρόνως, ὑπῆρξεν ὁ μυστηριώδης συνταγματάρχης Λῶρενς, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἀπέθανε πρό τινος συνεπείᾳ αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος.

Ἐφάμιλλος τοῦ Λῶρενς καὶ ἀντάξιος διαδοχός του, εἶνε ὁ Τρέμπιτς Λίνκολν, μία φυσιογνωμία ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσεν ἀκόμη νὰ παρενοχλῇ τοὺς ἀντιπάλους του καὶ τοὺς φίλους του—ἂν τοῦ ἔχει μείνει κανείς. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος ὑπὸ διάφορα ὀνόματα ὑπερῆσπισε καὶ ἐπροδόωσεν ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους ὑποθέσεις, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε καὶ ἐξεμεταλλεύθη ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς Εὐρώπης, καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ὁποίου βαρύνει ὁ θάνατος δεκάδων χιλιάδων ἀνθρώπων, εἶνε υἱὸς πτωχοτάτου Ἑβραίου τῆς Γαλικίας.

Προικισμένος μὲ φιλοδοξίαν καὶ εὐφυΐαν περισσοτέραν παρὰ τιμιότητα, εἰς ἡλικίαν 21 ἐτῶν ἐρρίφθη εἰς τοὺς δρόμους τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἀπαρνηθεὶς τὰ πάντα, χωρὶς ὄνομα, χωρὶς οἰκογένειαν, χωρὶς θρησκείαν, χωρὶς πατρίδα, χωρὶς χρήματα, χωρὶς προσχήματα καὶ πολύγλωσσος. Εἶχεν ὅμως τὴν τάσιν τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ ψεύδους. Ἔζη μέσα εἰς τὸ σκάνδαλον, ὅπως τὸ ψάρι μέσα στὸ νερό. Ἡ ἱκανότης του εἰς τὴν ἐργασίαν, ἡ χαρὰ ποὺ ἠσθάνετο νὰ κοροϊδεύῃ διαρκῶς τοὺς πάντας καὶ τὸν ἑαυτόν του, τὸν κάμνουν ἕνα περίεργον ἀμάλγαμα ἀπὸ Φρὰ Διάβολο, Δὸν Κιχώτη καὶ Μανδαρῖνο. Εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν εἶχεν ἤδη γίνει ταλμουθιστὴς εἰς τὸ Σαμπόρ, λουθηρανὸς ἱερεὺς εἰς τὸ Ἀμβοῦργον, ἀγγλικανὸς πάστωρ εἰς τὸ Μόντρεαλ (Καναδᾶ) καὶ πρεσβυτεριανὸς εἰς τὴν κομητείαν τοῦ Κέντ. Ἀπὸ ὁπουδήποτε διήρχετο, ἐνεφανίζετο κηρύσσων τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου καὶ ἐξηφανίζετο συμπαραλαμβάνων τὰ ταμεῖα τῶν ἐνοριῶν καὶ τὰ πορτοφόλια τῶν ἀφελῶν ὀπαδῶν του. Καὶ ἐνῷ ἔκαμνε αὐτά, παρέβαλλεν ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτόν του μὲ τὸν Ζὰν Ζὰκ Ρουσσώ.

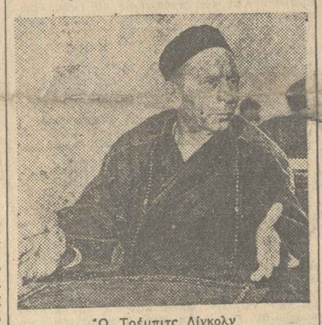

Ὁ Τρέμπιτς Λίνκολν μὲ ἔνδυμα ἱερέως τοῦ Θιβὲτ

Εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν, ταξειδεύει εἰς ὅλας τὰς χώρας ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Κουακέρων τοῦ Λονδίνου. Κατὰ τὰ δύο ἔτη ποὺ διήρκεσεν ἡ ἀποστολή, ἔχωσε παντοῦ τὴν μύτη του καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Κουακέρων συνῆψε πολυτίμους φιλίας. Ἐνυμφεύθη εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ψευδώνυμον καὶ συγχρόνως ἀπέκτησε τὴν ἀγγλικὴν ὑπηκοότητα. Ἐπανελθὼν εἰς τὸ Λονδῖνον, ἀπέβαλε τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα, ἐξέδωσε περίφημα κοινωνιολογικὰ βιβλία καὶ ἔγινε γραμματεὺς πρῶτον, συνεργάτης κατόπιν καὶ τέλος φίλος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ Τρέμπιτς, ἐπονομασθεὶς Λίνκολν ἐπεδόθη ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν πολιτικήν. Ὡς βουλευτὴς ἀπέκτησε τὸ κῦρος ποὺ δὲν εἶχε καὶ ἔγινε θαυμάσιος συζητητὴς χάρις εἰς τὰ μυστικὰ ποὺ ἐγνώριζε. Τὸν ἔφαγεν ὅμως ἡ μανία τῆς πολυτελείας, ἡ ὁποία τὸν ὤθησε νὰ δημιουργήσῃ μίαν τραπεζιτικὴν ἐπιχείρησιν, ἀφοῦ συνεκέντρωσεν εἰς αὐτὴν ὅλους τοὺς κερδοσκόπους. Τοιουτοτρόπως ἀπέκτησεν ἐχθροὺς χρηματιστάς, τοὺς τρομερωτέρους εἰς τὸν κόσμον. Ἕνα ὡραῖο πρωῒ τοῦ ἐπέταξαν κατὰ πρόσωπον τὸ παρελθόν του, εἰς τὸν Τύπον καὶ εἰς τὴν Βουλήν. Μετὰ 48 ὥρας ἡ Τράπεζά του ἐχρεωκόπησε, ἡ γυναῖκά του καὶ τὸ παιδί του τὸν ἐγκατέλειψαν, ἐγκατέλειψε μετὰ πατάγου τὴν Βουλήν, τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ τὸ Λονδῖνον καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸ ἄγνωστον.

Ἐξηφανίσθη πλήρως διὰ μίαν περίοδον καὶ τὸ 1912 ἐνεφανίσθη ὡς ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὰς Βρυξέλλας. Τὸ 1913 εὑρίσκεται εἰς τὴν Ρουμανίαν ὡς μυστικὸς πράκτωρ Βαλκανικῆς Δυνάμεως. Ὅταν ἔγινεν ἡ ἀπόπειρα τοῦ Σεράγιεβο, ἐνεθυμήθη ὅτι εἶνε Ἄγγλος ὑπήκοος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Λονδῖνον. Εἰσέρχεται εἰς

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,, ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1934

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

3ον

ΣΟΦΙΑ, Ἰούνιος.— Ὅ,τι ἔγινε μὲ τοὺς ἀγροτικοὺς εἰς τὴν ὑπαιθρον, συνέβη καὶ μὲ τὰ δημοκρατοφιλελεύθερα κόμματα εἰς τὴν πόλιν. Ναὶ μὲν δὲν διεσπάσθησαν ἢ δὲν ἔπαθαν ρήγματα μεγάλα, ὅπως οἱ ἀγροτικοί, ἀλλὰ ἔχασαν ἔδαφος ποὺ τὸ ἐκέρδισεν ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Τσαγκὼφ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἄκρα ἀριστερὰ ἀφ' ἑτέρου. Ἔτσι, τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία ἐξασθενοῦσε τόσον εἰς τὴν πόλιν, ὅπου κυρίως κρατεῖται ἡ ἐξουσία, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις, ὁ ἀστικὸς κόσμος ἐστρέφετο πρὸς τὸν Τσαγκὼφ ὡς πρὸς μοναδικὴν σανίδα σωτηρίας. Ἡ ἀνοδὸς του ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ὡς τὸ φυσικὸν ἐπακόλουθον τῆς μεγάλης φθορᾶς τῶν κομμάτων ποὺ ἐστήριζαν τὴν Βουλὴν ἀφ' ἑνὸς, τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως ποὺ ἐπῆρεν ἡ ἐπαναστατικὴ κίνησις ἀφ' ἑτέρου καὶ τῆς ὡς ἐκ τούτου ἐπιταχυνομένης ἀντιδράσεως.

Παρενεβλήθησαν ὅμως οἱ στρατιωτικοί. Εἶχαν καὶ αὐτοὶ γευθῇ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξουσίας καὶ μάλιστα μιᾶς ἐξουσίας ὅπως τὴν ἤθελαν, δικτατορικῆς. Εἰς αὐτοὺς ὠφείλετο τὸ κίνημα τῆς 9ης Ἰουνίου τοῦ 1923, ποὺ δὲν ἀνέτρεψεν ἁπλῶς ἕνα κόμμα, τὸ ἀγροτικόν, ἀλλὰ μίαν κατάστασιν κοινωνικῶν σχέσεων. Αὐτοὶ ἀνέβασαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν Τσαγκὼφ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς Μακεδόνας καὶ συνεπῶς θὰ ἐδικαιοῦντο περισσότερον ἐκείνου νὰ ἀποβλέψουν εἰς τὴν ἀρχήν, τὴν στιγμὴν τῆς κρίσεως. Ἐν συνδυασμῷ μὲ μερικὰ πολιτικὰ στοιχεῖα, Καζάζωφ κλπ., παρενεβλήθησαν εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐπέτυχαν νὰ πάρουν αὐτοὶ τὴν ἀρχήν, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἰς ἀντίκρουσιν μιᾶς δικτατορίας τοῦ Τσαγκὼφ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις διατηροῦσαν σχέσεις. Οἱ ἴδιοι θὰ νομίζουν καὶ τώρα ὅτι εἰς τὴν ὀργάνωσίν των καὶ μόνον ὠφείλετο ἡ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία των, νὰ ἀλώσουν τὴν ἐξουσίαν μὲ τόσην εὐκολίαν. Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ἐμφάνισίς των, ἡ κατίσχυσίς των καὶ ἡ κυβέρνησις ποὺ ἐσχημάτισαν, ἀπέδειξαν ὅτι αἱ πολιτικαὶ βάσεις μιᾶς νέας δικτατορίας δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς, ὅτι ἡ Τσαγκωφικὴ κίνησις ὅσον δήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἂν ἦτο, ἀντεστάθμιζετο καὶ ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς ἀπὸ τὰς δυναμένας νὰ συνασπισθοῦν ἐπὶ ἐνιαίων βάσεων παρατάξεις τοῦ δημοκρατικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὅτι συνεπῶς ἠνοίγοντο κενά, μὴ δυνάμενα νὰ καλυφθοῦν οὔτε ἀπὸ τὴν μίαν, οὔτε ἀπὸ τὴν ἄλλην παράταξιν.

Ἐξ ἄλλου οἱ στρατιωτικοὶ παρηγκωνισμένοι ἀπὸ τὰ κόμματα, δυσπρεστημένοι ἀπὸ τὴν θέσιν των — ἑκατοντάδες ἀπὸ αὐτοὺς περιμένουν προαγωγὴν — πολιτικοποιημένοι ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἀναμίξεις εἰς τὰ τῆς ἐξουσίας, φοβούμενοι μήπως ἡ ἄνοδος τοῦ Τσαγκὼφ εἰς τὴν ἀρχὴν προκαλέσῃ ἀντιδράσεις καὶ ἀνακατατάξεις δυνάμεων ἐπικινδύνων διὰ τὸ καθεστὼς ἢ καὶ ἐσωτερικὸν ἀκόμη πόλεμον, ὠθήθησαν εἰς μίαν χωριστὴν δρᾶσιν, ὡς ἕνας αὐτοτελὴς δῆθεν παράγων πρὸς τὴν καθυπόταξιν καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ κράτους καὶ τῶν κομμάτων, εἰς ἕνα πρόγραμμα «ἐθνικῆς ἀνασυντάξεως», τὸ ὁποῖον μαζὶ μὲ τὰς γενικὰς τάσεις τοῦ κοινωνικοῦ συντηρητισμοῦ, περιέκλειε καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς των ὁλέθριες. Πρὸ παντὸς ὅμως ἔδιδε μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν πρόβλημα, ποὺ παρουσιάζεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡς ἕνα πρόβλημα ἀμέσου ἀνεφοδιασμοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀμέσου ἀναπροσαρμογῆς τῶν στρατιωτικῶν στελεχῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας ἐνδεχομένου πολέμου ἀφ' ἑτέρου.

Τὸ ἔδαφος ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐκινήθησαν ἔχει ἤδη σκιαγραφηθῆ. Καὶ τὸ πρόγραμμά των ἐπίσης. Μένει νὰ σημειωθῇ μόνον ὁ ρόλος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν κρίσιν, ποὺ κατέληξεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν κίνημα τῆς 19ης Μαΐου τοῦ 1934. Ἡ βασιλεία ἐστέκετο μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν συνασπισμὸν δημοκρατικῶν καὶ ἀγροτικῶν, ποὺ τὸν ἐθεωροῦσεν ὡς σταθερόν. Εἰς τὸ κόμμα τοῦ Σταμπουλίσκυ ἡ βασιλεία διέκρινε πάντοτε ἕνα κίνδυνον. Γι' αὐτὸ καὶ ἔκαμε τὸ πᾶν, ὥστε νὰ πέσῃ ἡ παντοδυναμία τῶν ἀγροτικῶν, νὰ ἐξασθενήσῃ. Ἀφοῦ τὸ ἐπέτυχε διὰ μέσου τοῦ κινήματος τοῦ

Θεάματα

(Ἀνανγωσμένα: Ἐσπερινοί)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Πανεπιστημίου). «Ὁ περίφημος...»

ΑΛΚΗΣΤΙΣ (Πατησίων). «Ἡ ἀγάπη στὸ Ταμ-Ταμ».

ΑΛΚΗΣ (Πατησίων). «Ἡ ἀγάπη στὸ Ταμ-Ταμ». 4,45 μ.μ. «Ἀλέξις ἐμπορευόμενος».

ΚΑΖΙΝΟ. «Ἡ Νυχερίδα».

ΑΤΤΙΚΟΝ (Πανεπιστ.). «Ἐξέλασα Βασιλέως».

ΑΥΛΑΙΑ. Ἀνω - Κάτω.

ΝΑΝΤΡΑ (Ἀττικῆς). Πρεμιέρα. Πέσν κφρ γρηφιμς.

ΠΑΝΘΕΟΝ. Ἀπόψε: Πρεμιέρα: «Φάντασμ Πφρᾶς Κστσνλᾶ». «Ἀφρσία ὁλόκλ. Ἀπόψε: «Ἀφρσία ὁλόκλ. Ἀπόψε: «Ἀφρσία ὁλόκλ. Ἀπόψε:

Ὁ μυστηριώδης Τρέμπιτς Λίνκολν ζῆ ἀκόμη;

(Συνέχεια ἀπὸ τῆς χθὲς σελίδος)

...ὑπηρεσίαν της Σκώτλαν Γιάρντ, ὅπου ἐργάζεται λιγοστοὶ καὶ καρποφόροι ἐπὶ ἑξάμηνον. Τὸν ἑξάμηνον μήνα, πολὺ εἰς τὰς κεντρικὰς αὐτοκρατορίας τὰ μὴ σπίτια του καὶ τὰς σπηλιὰς του. Ἐξαφανίζεται ἐκ νέου, ἀφοῦ φόβητρα τὴν πολιτικὴν ὁ ὁποῖος μεταθέτει τὴν συλλήβη.

Εἰς τὴν Νέαν Υόρκην κάμνει τοὺς ἴδιους ρεσάλτους. Δὲν τὸν ἀφίνουν διὰ τὴν ἀποδεῖξη ἐκ νέου τῆς ἀθωότητός του. Ἀπὸ μήνας ἐν φυλακαῖς καὶ δραπετεύει. Ἐπαναμφισβητεῖται πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν Γερμανίαν. Λιμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐγκληματικὴν ζωὴν τοῦ Χάϊτλερ. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀπὸ τὴν ἐνοχὴν καὶ κατόπιν ἀθῳωθεὶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Δὲν τοῦ μένει πλέον παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν Σοβιέτ. Τὸν ἀποπέλλει εἰς τὰ ὅρια. Δίδει μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ βοηθήσῃ τὸν λαὸν νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν καταπίεσιν τῶν κεφαλαιοκρατικῶν δυνάμεων.

Διὰ νὰ κερδίσουν εἰς τὰ ὅρια τοῦ καθήκοντός, του, ἐπιστρέφει ἐκ νέου μυστὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέρχεται ἐπὶ μίαν μονὴν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. Ἐξέρχεται ἐκ νέου. Εἰς τὴν Κίνα ἐμφανίζεται μετὰ τὸ ταξεῖδι του εἰς Γερμανίαν. Ἐρωτεῖται ἀπὸ τοὺς ἀπαραιτήτους τοῦ παραβλέποντος ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν ἀνεπίσημον ἀπεσταλμένον νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μέρη ὅπου ἐδούλευε τὸν παρελθόντα χρόνον.

Ὁ Τρέμπιτς Λίνκολν ἐπιστρέφει. Ἐπιστρέφει ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΑ ΕΓΚΡΙΘΗΣΟΜΕΝΑ 5 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Λύριον την 10.30΄ π.μ. θὰ γίνῃ ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν πληρεξουσίων.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προεδρείου θὰ γίνῃ τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, ὑποδεικνυομένου ὡς προέδρου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Χ. Βοζίκη.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης θὰ συνέλθῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἵνα ἀκούσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως, αἵτινες καὶ θὰ εἶνε ἀρκετὰ μακραί.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης θὰ συζητηθοῦν καὶ θὰ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὰ κατατεθησόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως σχέδια ψηφισμάτων.

Τὰ σχέδια ταῦτα, καταρτισθέντα ἤδη, εἶνε πέντε:

1ον) Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσῃ δημοψήφισμα διὰ τὸ πολίτευμα.

2ον) Περὶ κυρώσεως ἐν τῷ συνόλῳ των τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως συντακτικῶν πράξεων.

3ον) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, προστιθεμένης καὶ τετάρτης θέσεως ἀντιπροέδρου αὐτῆς καὶ δύο θέσεων γραμματέων.

4ον) Περὶ ἀναπληρώσεως τῆς ἕδρας πληρεξουσίου ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ

5ον) Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐκδίδῃ νομοθετικὰ διατάγματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου ψηφίσματος περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσῃ δημοψήφισμα διὰ τὸ πολίτευμα προβλέπεται διεξοδική, θὰ ἐκδηλωθοῦν δὲ κατ' αὐτὴν ἐμφανέστερον αἱ κρατοῦσαι ἐν προκειμένῳ τάσεις μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν πληρεξουσίων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἐκ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως ὑποστηρίξουν τὴν διατήρησιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος οἱ κ. κ. Περ. Ράλλης, Κύρκος, Πρωτοπαπαδάκης καὶ Ροδόπουλος.

Ἐπίσης ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Δημοκρατίας εἶνε κεκηρυγμένη καὶ σημαντικὴ μερὶς τῶν πληρεξουσίων, ἰδίως τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Κρήτης, ὡς καὶ τινες ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος.

Αἱ σχετικαὶ ἀπόψεις τῶν πληρεξουσίων τῆς Βορείου Ἑλλάδος θ' ἀναπτυχθοῦν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν αὔριον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ πληρεξουσίου Θεσσαλονίκης ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ συναδέλφων του.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑ ΜΕΘΟΡΙΑΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ
ΕΙΣ ΤΑ ΙΑΠΩΝΟΣΟΒΙΕΤΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΔΙΕΜΑΡΤΥΡΗΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΟΚΙΟ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας, ὅτι σοβαρὰ μεθοριακὰ ἐπεισόδια ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Σοβιετο - Μαντζουριανὴν μεθόριον παρὰ τὴν Προγκρανιτζνάγια. Τὴν 25ην τρ. τεσσαράκοντα Ἰάπωνες στρατιῶται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν δύο ἀξιωματικῶν διῆλθον τὴν μεθόριον καὶ εἰσέδυσαν εἰς βάθος μιλλίων τινῶν ἐπὶ τοῦ Ρωσσικοῦ ἐδάφους. Τὴν 26ην Ἰουνίου ἐπίσης ἑτέρα ὁμὰς τὰ ἱππέων διῆλθεν ἐκ νέου τὴν μεθόριον καὶ παρέμειναν ἐπί τινας ὥρας. Οἱ σοβιετικοὶ σκοποὶ παρηκολούθησαν τὰς κινήσεις τῶν Ἰαπώνων στρατιωτῶν, ἀλλ' εἶχον λάβει διαταγὰς νὰ τηρήσουν παθητικὴν στάσιν πρὸς ἀποτροπὴν περαιτέρω περιπλοκῶν. Ἐπίσης Μαντζουριαναὶ κανονιοφόροι εἰσῆλθον εἰς τὰ Σοβιετικὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ἀμούρ. Ἡμιεπισήμως ἀνκοινοῦται, ὅτι ὁ Λιτβίνωφ ἀπηύθυνε διακοίνωσιν διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Ἰαπωνικὴν Κυβέρνησιν συντεταγμένην εἰς ἔντονον ὕφος, διὰ τὰ ἐπανειλημμένα μεθοριακὰ ἐπεισόδια, ζητῶν τὴν παρεμπόδισιν αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι ὡς καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν Ἰαπώνων στρατιωτικῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Τόκιο, ὅτι κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρακτορείου «Ρέγκο», ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς Χαγιάσι ἐδήλωσεν ὅτι ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν τὴν συνομολόγησιν Ἰαπωνο - Σοβιετικοῦ συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἀλλ' ὅτι ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν Μαντζουριανὴν μεθόριον 200 χιλιάδων ἀνδρῶν τῶν Σοβιὲτ καὶ ἡ κατασκευὴ ὀχυρωματικῶν ἔργων καθίστα ἀδύνατον τὴν σύναψιν τοιούτου. Δὲν ὑπάρχει γεγονὸς ὅπερ νὰ ἀποτελῇ ἀπειλὴν πολέμου, δὲν ἀποκλείονται ὅμως τὰ μεθοριακὰ ἐπεισόδια.

ΕΚΡΥΘΜΟΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ
ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρκελώνης ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συσκέψεως, ἣτις ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Πορτέλα, τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Καταλωνίας καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Καταλωνίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χίλλ Ρομπλὲς ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐδήλωσεν ὅτι ὁ φόβος ἀνατρεπτικοῦ κινήματος καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ὑπόθεσις τῆς στάσεως, δέον τελείως νὰ παραμερισθῇ. Ὁ μόνος λόγος τῆς κηρύξεως — εἶπε — τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐν Βαρκελώνῃ εἶνε ὁ ὀξὺς χαρακτὴρ τὸν ὁποῖον προσέλαβον αἱ τελευταῖαι ἐγκλληματικαὶ ἀπόπειραι εἰς αὐτήν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κορτέλα ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν λῆψιν νέων μέτρων, ἀλλ' ὅτι πάντας ἐφημερίδας τῶν πράξεων σαμποτὰζ καὶ ἄλλων ἀπορειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς τῶν ἀδιαλλάκτων καὶ ἐνσπείρουν τὸν πανικόν.

Η ΠΥΚΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Φανσὲρ Βανλίσσυγκ, κηρύσσων τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους, τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας 40 χώρας αἵτινες ἦλθον νὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν ὑπὲρ τῆς ἑπαναλήψεως καὶ τῆς πυκνώσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, εἶπεν:

«Πρέπει ἤδη νὰ δράσωμεν. Σεῖς δύνασθε νὰ γνωρίσητε πρὸς τὰς κυβερνήσεις σας τὰς εὐχάς μας καὶ νὰ ἐξαπολύσητε πολεμικὴν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης. Εἰς τὰ ψηφίσματα τὰ ὁποῖα τὸ Συνέδριον ἀπεδέχθη ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνήσεων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐλαττώσεως τῶν φραγμῶν, οἵτινες παρεντίθενται καὶ παρεμποδίζουν τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Τὸ ἐμπόριον οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανακτήσῃ τὸν προγενέστερον ὄγκον του ἐφ' ὅσον ἑκάστη χώρα ἐπιδιώκει νὰ ἀποκαταστήσῃ πλήρες ἰσοζύγιον μεταξὺ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῆς εἰσαγωγῆς της ἐξ ἄλλων χωρῶν».

ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. (Τηλεγραφικῶς).— Οἱ «Τάϊμς» ἐπανέρχονται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἑλληνικῶν κυβερνητικῶν δανείων. Παρατηροῦν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ τεθοῦν τὰ κυβερνητικὰ δάνεια εἰς χειροτέραν μοῖραν ἀπὸ τὰ ἰδιωτικά, ὡς εἶνε τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης. Αἱ δὲ ἀπαιτήσεις τῶν πιστωτῶν τῶν κυβερνητικῶν δανείων δὲν εἶνε κατώτεραι τῶν ἀπαιτήσεων διὰ τὰ ἰδιωτικὰ δάνεια.

Οἱ «Τάϊμς» προσθέτουν ὅτι, ἀφοῦ ἡ Κτηματικὴ πληρώνει 68 %, ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ πληρώσῃ 50 %, ἐὰν περιορίσῃ τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἡ συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας εἶχον συγκεντρωθῆ ἅπαντες οἱ Λαϊκοὶ πληρεξούσιοι, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπεδέχθησαν μὲ χειροκροτήματα τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρην προσελθόντα τὴν 11 π. μ. ἀκριβῶς.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους πληρεξουσίους εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

«Σᾶς ἐκάλεσα νὰ συναντηθῶμεν σήμερον προπαραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ συνέλθῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, κυρίως διὰ νὰ γνωρισθῶμεν, ἰδίως μὲ τοὺς τὸ πρῶτον ἐξ ὑμῶν εἰσερχομένους εἰς τὴν πολιτικήν. Ἔχετε, κύριοι, ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας διήλθομεν μέχρις οὗ φθάσωμεν εἰς τὴν παροῦσαν στιγμήν. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω ἰδιαιτέρως ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἀπαισίου κινήματος, τὸ ὁποῖον ἀνεστάτωσε τὸν τόπον καὶ προεκάλεσε νέας περιπετείας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι ἔχετε εἰς τὴν μνήμην σας τὰ γεγονότα. Θὰ ἐπιχειρήσω ὅμως βραχεῖαν ἀνασκόπησιν τῶν πραγμάτων, ὁμιλῶν ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, οὐχὶ δὲ πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως.

Ὄχι μόνον οἱ παλαιότεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἡμῶν φίλοι γνωρίζουν καλῶς διὰ πόσων καὶ ποίων δυσχερῶν περιστάσεων διῆλθε τὸ κόμμα μας μέχρις οὗ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν σημερινὴν του δύναμιν καὶ θέσιν.

Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ, τὴν ὁποίαν τὸ κόμμα ἔθεσεν ἀνέκαθεν ὡς πρόγραμμά του ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ὅλοι ἐπὶ τέλους ἐπείσθησαν περὶ αὐτῆς, φίλοι καὶ ἀντίπαλοι, ὅτι ἦτο ἡ ὀρθοτέρα.

Ἦτο ἡ μόνη πολιτικὴ, ἡ ὁποία ἔπεισε καὶ τοὺς ἀντιθέτους μας, παρ' ὅλα ὅσα εἴπον καὶ ἔπραξαν κατὰ καιροὺς ἐναντίον μας, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπέβλεπε πάντοτε, ὑποβαλλόμενον καὶ εἰς ὀλιγοδήποτε θυσίας, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Εἰς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἀπέβλεπον βεβαίως καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ δὲν εἶχον τὸν τρόπον ν' ἀσκήσουν τὴν κατάλληλον πολιτικὴν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ συμφέρον τοῦτο.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπέβλεψε πάντοτε καὶ ἔθεσεν ὡς βάσιν τῆς πολιτικῆς του τὴν ἄρσιν τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἀνωμαλίας καὶ τὴν συνεργασίαν μὲ τὰ ἄλλα κόμματα ἡ τούλάχιστον τὴν δημιουργίαν καταστάσεως ἀνεκτῆς, ἡ ὁποία νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀπρόσκοπτον παράλληλον δρᾶσιν ὅλων τῶν κομμάτων.

Ἐνθυμεῖσθε πῶς ἐνεφανίσθη τὸ Λαϊκὸν κόμμα μετὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ὑπέστη. Θὰ ἐπεθύμουν ν' ἀποφύγω ὅπως ἀνσφέρω τὴν θυσίαν καὶ τὰ θύματα, τὰ ὁποῖα ἔδωκε ἵνα δημιουργήσουν τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸν θάνατον τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐξαφανισθὲν τῆς πολιτικῆς ζωῆς δὲν ἐβράδυνε καὶ πάλιν νὰ ἀναφανῇ ἀκριβῶς διότι εἶχεν ἐδραιώσει παρὰ τῷ λαῷ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐργάζεται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ τοιούτου τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἐδίστασε μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησίν του νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς πολιτικὴν συνεργασίαν καὶ μὲ τὰ ἄλλα κόμματα, διότι δὲν λησμονοῦμεν βεβαίως ὅτι ὑφ' ἡμῶν κυρίως ὑπεστηρίχθη ἡ συγκρότησις τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως.

Εἰσερχόμενον εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπέβλεπε πάντοτε εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ τόπου καὶ μόνον, οὐχὶ δὲ εἰς οἱαδήποτε κομματικὰ ὠφελήματα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς κυβερνήσεως τὸ κόμμα ὅταν ἐνόμισεν ὅτι ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος ζωτικωτάτου διὰ τὸν τόπον ἐλαμβάνοντο ἀσύμφοροι ἀποφάσεις. Ὅσον δὲ δίκαιον εἶχομεν τότε ἀποχωρήσαντες τῆς κυβερνήσεως, ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντιτιθέμενον πρὸς ἡμᾶς κόμμα, ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης μας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ ἐπολιτεύθη κατόπιν. Ἐξελθόντες ὅμως καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐτηρήσαμεν ἐχθρικὴν στάσιν πρὸς τὰ ἄλλα κόμματα, ἀλλὰ τὴν ἐνδεδειγμένην διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ διακριτοῦς σκοποῦ μας, τῆς ἐξυπηρετήσεως δηλαδὴ τοῦ τόπου.

Δυστυχῶς, ὑπῆρξεν, ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ πολιτικός, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ περιορίστου ἐγωϊσμοῦ του. Δὲν φαντάζεται καὶ δὲν ἀνέχεται ἄλλον διοικοῦντα καλῶς ἢ ὀπωσδήποτε διοικοῦντα τὴν Ἑλλάδα ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἡ ἄμετρος αὐτη φιλοδοξία του ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον ἐδαφος, τὸ ὁποῖον ὤθησε τοὺς στασιαστὰς εἰς τὸ γνωστὸν τελευταῖον κίνημά των. Σκοπὸς του ἦτο ἡ μία μερὶς τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἀπετέλει αὐτὸς νὰ ὑποτάξῃ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐστασίασαν κατὰ τοῦ φιλονόμου στρατοῦ, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν ἀκατάθλητον λαὸν τόσον συνετέλεσεν εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος τούτου.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Τὸ κίνημα τοῦτο, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ἐκλόνισε τὸν τόπον καὶ ἤγαγεν εἰς ἀναποτρέπτους παρεκτροπὰς ἀπὸ τῆς εὐθείας. Τὰς ἐκτροπὰς ταύτας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν, ἐφροντίσαμεν νὰ τὰς περιστείλωμεν ὅσον εἶνε δυνατόν. Ἤδη, πρὸς ἀποκατάστασιν πλήρους καὶ παγίας ὁμαλότητος ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἐκλήθη ἡ συνερχομένη μεθαύριον Ἐθνοσυνέλευσις.

Ὁ λαὸς ὁλόκληρος μᾶς ἀνέθεσε τὸ μέγα τοῦτο ἔργον καὶ συνηγωνίσθημεν ἀπολύτως τὸν ὄγκον τῶν εὐθυνῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐβαρύνουν. Προσωπικῶς ἐγὼ εἶμαι ἐκτάκτως εὐχαριστημένος, διότι ἀπὸ μεθαύριον θὰ παρίστασθε σεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, οἱ ὁποῖοι θὰ δίδετε ἐν παντὶ τὴν κατεύθυνσιν μὲ τὴν κυρίαρχον γνώμην σας.

Πέποιθα, ὅτι πάντες ὑμεῖς θὰ καταβάλετε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ τακτοποιηθοῦν τὰ πάντα ἐν τῷ τόπῳ.

Τὸ ἔργον εἶνε ἐξαιρετικῶς δύσκολον καὶ διότι διατελοῦμεν εἰς προσπάθειαν ἀνασυγκροτήσεως, ἡ ὁποία ἀνεκόπη καὶ διότι ὁλόκληρον τὸ ὑλικὸν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν διῆλθε τόσῳ κακὰς περιόδους, ὥστε δυσχερὲς ἦτο νὰ ἀντισταθοῦν οἱ ὑπάλληλοι εἰς πειρασμοὺς καὶ πιέσεις. Ἕνεκα τούτου ὁμολογῶ, ὅτι λυποῦμαι εἰλικρινῶς καὶ διὰ τὰς γενομένας ἐκκαθαρίσεις, διότι πράγματι οἱ ὑπάλληλοι ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς παντοίας ἐπιροὰς καὶ δυσκολίας. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὰ πράγματα θὰ τύχουν τῆς καλυτέρας δικαίας λύσεως.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Δὲν ἔχω ἀνάγκην, κύριοι νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερον. Γνωρίζω ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὰς κεφαλὰς ὅλων σας πλανᾶται εἰς διστάγμος, ὅστις ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα φασανίζει. Ἓν ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ πολιτειακόν».

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρατηρεῖται κίνησις, ὅλοι δὲ οἱ πληρεξούσιοι προσπαθοῦν νὰ προσεγγίσουν πρὸς τὸ ᾧμα).

«Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ κίνησις, κύριοι συνάδελφοι, ἀποδεικνύει τὸ ἐξαιρετικόν σας ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀτυχῶς δὲν θὰ ἰκανοποιήσω ὅλην σας τὴν περιέργειαν, διότι ἔχω καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ συνδυάσω καὶ πρὸς τὴν πλήρη καὶ ἀδιάθλητον ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως. Τὸ σημερινὸν πολίτευμα τοῦ τόπου εἶνε ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία ἱδρυθεῖσα ὑπὸ ὅρους μὴ ἐξασφαλίζοντας τὰς συνθήκας ἐκ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς θὰ ἤθελε νὰ ἐξαρτήσῃ τὸ πολίτευμά του καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε ὄντως ἀναγκαῖαι διὰ νὰ τὸ θεωρήσῃ πολίτευμά του καὶ νὰ τὸ ἀγαπήσῃ.

Ὁ κ. Παπαναστασίου μᾶς ἐκάλεσε κάποτε νὰ μετάσχωμεν ἑνὸς δημοψηφίσματος, τὸ ὁποῖον θὰ διεξήγετο διὰ μίαν ἐπιφανειακὴν κάλυψιν τύπων μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας καὶ μᾶς ἐκάλει νὰ βαδίσωμεν εἰς τὸ δημοψήφισμα μὲ ἓν γαρύφαλον εἰς τὴν κομβιοδόχην. Δὲν νομίζω, ὅτι γίνονται ἔτσι τὰ δημοψηφίσματα. Ὅταν εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ὁ λαὸς ἔχῃ τὴν εὐκολίαν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ, γνωρίζει ὅτι θὰ εἶνε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψήφου του σεβαστόν.

Τὸ τελευταῖον κίνημα ἔγινε ὑπὸ ἓν πλαστὸν πρόσχημα ὅτι δῆθεν ἐκινδύνευεν ἡ Δημοκρατία. Ἦτο ὅμως, ὡς σᾶς εἶπον, πρόσχημα ψευδὲς καὶ ὄχι πραγματικὴ ἀφορμή.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγεννήθη ζήτημα πολιτεύματος καὶ μάλιστα καὶ ἐν ἴδιον κόμμα ἐσχηματίσθη, ἡ Ἕνωσις Βασιλοφρόνων, ἀπαρτισθεῖσα ἀπὸ τοὺς Ἐλευθερόφρονας καὶ ἄλλους πολιτικοὺς καὶ ἔχουσα ὡς πρόγραμμα τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Βασιλέως.

Τὸ ζήτημα τότε δὲν εἶχε τὴν παλαιάν του μορφήν. Τὸ πολίτευμα ὅμως, πρὸ παντός, δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν πρὸς διαμάχας, ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ λυθῇ. Ἐσκέφθην, ἐβασανίσθην, πῶς θὰ ἐλύομεν τὸ ζήτημα. Ὑπῆρξαν μεταξὺ τῶν φίλων μας οἱ ριζοσπαστικώτεροι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου λύσεως. Ἀλλ' ἡμεῖς τὴν ἀπεστέργομεν. Ἐὰν τὸ ζήτημα τὸ ἐλύομεν διὰ τῶν ἐκλογῶν, τότε αἱ ἐκλογαὶ δὲν θὰ ἔδιδον ἀποτέλεσμα πολιτικόν, ἡμεῖς ὅμως αὐτὴν τὴν ἀνάγκην ἠσθανόμεθα, νὰ ἔχωμεν πολιτικὸν ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν ἐκλογῶν. Καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν τὴν λύσιν τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος διὰ δημοψηφίσματος. Ἡμεῖς θὰ σεβασθῶμεν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργηθῇ οὕτως ὥστε οὐδεὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν γνησιότητά του. Αὐτὴν τὴν λύσιν ἐπροτιμήσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ζήτημα καὶ εἰς αὐτὴν ἐμμένομεν, οἱαισδήποτε καὶ ἂν διεμορφώθησαν αἱ σημεριναὶ περιστάσεις. Ἐγώ, ἀναφερόμενος εἰς ὅσα εἶπον πρὸς τὸν λαόν, θὰ ζητήσω τὴν ἄδειαν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διὰ νὰ ἐνεργήσω τὸ δημοψήφισμα. (Χειροκροτήματα).

Διερχόμεθα, κύριοι, μίαν σπουδαίαν πολιτικὴν καμπὴν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς ὡς χώρα καὶ ὡς κόμμα. Νὰ μὴν ἐπηρεασθῶμεν ἀπὸ οἱαδήποτε ἄλλα γεγονότα. Βάσει τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντός μας πρὸς τὴν Πατρίδα, νὰ ὁδηγήσωμεν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην πρὸς ὅ,τι πρέπει νὰ πράξῃ.

Ὁ κόσμος ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμά μας, θὰ μᾶς ἐπικροτήσῃ δὲ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἐφαρμογήν του. Ἔχομεν τὴν ἀπόφασιν νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἰδίου προγράμματος καὶ θέλομεν νὰ πράξωμεν ὅ,τι δυνάμεθα ὑπὲρ τοῦ τόπου. Σεῖς οἱ νεώτεροι θὰ ἀκολουθήσετε, θὰ συνεχίσετε καὶ θὰ προαγάγετε τὸ ἔργον μας. Μὲ συγκεντρωμένας ὅλας μας τὰς δυνάμεις θὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθῆκον μας, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία εἶνε πράγματι ἄνευ προηγουμένου. Ὄντως δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ παρελθὸν παράδειγμα, καθ' ὃ ἐπὶ 300 μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου τὰ 292 νὰ ἀνήκουν εἰς μίαν παράταξιν, διότι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σᾶς ἀνακοινῶ, ὅτι καὶ οἱ πληρεξούσιοι Φλωρίνης, πλὴν τοῦ κ. Δραγούμη, μοὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἐξέλεγησαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ εἰς αὐτὴν μένουν πιστοί. (Χειροκροτήματα).

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν διότι προσήλθατε ἐδῶ, σᾶς συγχαίρω ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ σας καὶ ἐκφράζω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὅλοι ὁμοῦ θὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. (Χειροκροτήματα).

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Κατὰ τὰς συγκροτηθείσας τελευταίως συνεδριάσεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ